

Чарівні створіння з плоті і каменю

Author: Yury - 21 december 2016 year

«Регулярна армія — це щось особливе!» — войовничо вигукував персонаж Сергія Юрського у культовому фільмі «Інтервенція», який знімали в Одесі. І що? Перед красою і красномовством одеситок (справедливості заради додамо: ще і француженки Жанни Лябурб) схилилася ця регулярна армія та разом з англо-франко-італійською ескадрою відступила як мила.

Подвиг «Іноземної колегії», що розклала інтервентів, оспіваний в кіно і в літературі. А ось щоденний героїзм наших сучасниць, що фланірують по Приморському і Дерибасівській, ще чекає свого оспівувача.

А в чому, власне, героїзм? — запитаєте ви.

Відповідаю. По-вашому, легко пурхати по бруківці на шпильках, щохвилини ризикуючи зірватися? А зірватися не можна. Головне — тримати фасон, не вилазячи з фітнесу та соляріїв (навіть влітку). Показуючи приклад того, як потрібно одягатися, усій Україні, включаючи столичний Київ. Так, наші дівчата розумілися в моді. Одеситка — це звучить гламурно. Одеситки — це об'єкт гордості одеситів і заздрості всіх інших. Причому, мова не тільки про реальних спокусниць, подруг і муз відомих всьому світу людей, а й про статуї, маскарони та мозаїчні картини на міських будинках. Ну як тут посперечаєшся з В. Висоцьким: Женщины в Одессе все скромны, все поэтессы, все умны, а в крайнем случае — красивы.

